

БОЙКО Степан Іванович (07. 01. 1901, с. Потуржин
Томашів. пов., нині Польща — 19. 11. 1930, Луцьк) —

громадсько-політичний діяч. У роки 1-ї світової війни евакуйований до Росії. Навч. у гімназії, учител. семінарії, перебував у Казані (1915– 18). Після повернення на батьківщину створив сільс. підпільну молодіжну організацію, спрямовану на боротьбу проти польс. окупації краю. Від 1923 — чл. КПЗУ, секр. Станіслав. (нині Івано-Франківськ), Львів. підміського, Холм. і Волин. підпіл. окружних комітетів партії, організатор селян. страйків на Грубешовщині, Томашівщині (нині тер. Польщі), Волині. Переслідувався польс. поліцією, був двічі ув'язнений. Закатований під час допиту в луцькій тюрмі.

Рекомендована література

1. За волю народну. Л., 1959
2. Борці за возз'єднання: Біогр. довід. Л., 1989.

К. Є. Науменко

Бібліографічний опис:

Бойко Степан Іванович / К. Є. Науменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-36137>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).